

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

انترناسیونال

هفتگی

بنیانگذار: منصور حکمت

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: فاتح بهرامی

haftegi@yahoo.com
Fax: 0044-870 120 7768

۱۳۶

۲۲ آذر ۱۳۸۱

۱۳ دسامبر ۲۰۰۲

جمعه ها منتشر میشود

www.haftegi.com

دفتر مرکزی حزب

Tel: 0044-795-051-7465
Fax: 0044-870-135-1338
markazi@ukonline.co.uk

عبور از "خط قرمز"

فاتح بهرامی

جنبش مردم برای آزادی و سرنگونی جمهوری اسلامی مدام در حال پیشروی است. با وجودیکه از حضور علنی این جنبش نزدیک به شش سال میگذرد، و این مدت عمری بود که جناح دو خرداد توانست برای جمهوری اسلامی بخرد، اما امروز نشانه های جدی و قطعی برای نزدیک شدن این جنبش به هدفش، یعنی سرنگونی جمهوری اسلامی، روشنتر از هر زمان قابل مشاهده است.

یک فاکتور مهم و تا حدی قدیمی تر در مورد این نشانه ها رسمیت پیدا کردن شکست پروژه اصلاح جمهوری اسلامی است که نه تنها از مدت ها قبل توسط مردم مهر و اعلام شده، بلکه همچنین توسط خود جناح دو خرداد و سران اصلی آن اذعان میشود. اما شکست قطعی پروژه دو خرداد نتایجی دارد که از میان آنها به دو عامل مهم باید توجه کرد. فاکتور اول بی خاصیت شدن سپر دفاعی رژیم در مقابل اعتراضات مردم و حرکت های جنبش سرنگونی طلبانه مردم است. به بیان دیگر، قدرت رژیم برای کنترل اعتراضات اقشار مختلف جامعه از طریق جناح دو خرداد و نهادهای وابسته به آن از بین رفته است. و این باعث میشود که اعتراض مردم چه تر، میلیتانت تر و صریحتر علیه کل رژیم بیان بشود و به پیش برود. دومین نتیجه شکست دو خرداد عبارتست از اتکا و رو آوری مستقیم و صریح حکومت به ابزار همیشگی سرکوب، هم توسط نیروی رسمی سرکوبگر و هم با به میدان آوردن نیروی اوباشی که برای همین هدف به مزدوری در آمده اند.

نشانه مهم دیگری که حاکی از پیشروی جدی مردم به سمت هدف سرنگونی رژیم اسلامی است، شعارهای مردم در اعتراضات آنهاست. هدف گرفتن خامنه ای بعنوان رهبر و سمبل جمهوری اسلامی در شعارهای مردم به معنی عبور آنها از "خط قرمز" است. عبور از این خط قرمز در روز روشن با فریاد "رهبر برو گمشو" و "مرگ بر خامنه ای"، چشم در چشم نیروی انتظامی و حزب الله و لباس شخصی ها، بمعنی اینست که جنبش سرنگونی وارد فاز جدیدی شده است. اعتراضات دور اخیر دانشجویان و آنچه که در ۱۶ آذر اتفاق افتاد، ویژگی های این فاز مبارزه مردم را بخوبی نمایان میکند. شعار "رهبر برو گمشو" حدود یکماه پیش دانشجویان به شعار "مرگ بر خامنه ای" ارتقا یافت که به شعار اصلی تظاهرات بزرگ مردم تهران در غروب ۱۶ آذر تبدیل شد. و این یک شاخص اساسی برای اعلام علنی رابطه مردم با جمهوری اسلامی است که در خیابانها

صفحه ۴

شبح کنفرانس برلین در تهران

حمید تقوائی

صفحه ۲

است؟ تظاهرات دانشجویان چه ربطی به کنفرانس برلین در ۳ سال قبل دارد؟

کنفرانس برلین قرار بود تریبونی برای فروختن جمهوری اسلامی "اصلاح شده"، جمهوری اسلامی "نوع خاتمی" به دولت ها و افکار عمومی غربی باشد. مقامات دو خردادی کفش و کلاه کرده بودند و به آلمان آمده بودند تا شکنجه و کشتار و توحش نظامشان را با چاشنی لبخند خاتمی و "اصلاحات" وی برای غرب قابل هضم کنند.

"کسانی که میخواهند کنفرانس برلین را بوجود آورند و این مراسم را بهم بزنند در جای خود بنشینند."

این گفته یکی از سخنگویان دو خردادی در تظاهرات ۱۶ آذر خطاب به دانشجویان است. این کاملاً قابل فهم است که دو خردادی ها به سیاق همیشه بخواهند سر و ته هر اعتراض و تظاهراتی را آرام و بی سر و صدا و "قانونی" هم بیاورند، اما در این میان چه چیزی آنها را بیاد کنفرانس برلین انداخته

آینده به ما تعلق دارد

مصاحبه با بهرام مدرسی،

دبیر کمیته مرکزی سازمان جوانان کمونیست، درباره اعتراضات دانشجویان در هفته گذشته

چپ بود. آنچه در ۱۶ آذر شاهدش بودیم، ادامه همین روند بود. رژیم با همکاری وابستگان دو خردادی اش در آن اعتراضات سعی کرد که "دست مردم" به دانشجویان نرسد، دانشگاهها را قرق کرد و از ورود و خروج مردم به دانشگاهها

صفحه ۲

نه انجمن های اسلامی و نه تحکیم وحدتی ها، بلکه دانشجویان و جوانان چپ و کمونیست بودند که دست بالا را داشتند. شعارها و مطالباتی که اعلام شدند همگی حاکی از درایت، کاردانی و تیزهوشی این جوانان داشت. دفاع دفتر تحکیم وحدت از شعار آزادی زندانیان سیاسی حاصل همین دست بالا داشتن

هفتگی: جمع بندی شما از اعتراضات و تجمعات دانشجویان در ۱۶ آذر و روزهای بعد چیست، و بنظر شما چه درس هایی برای دانشجویان و جوانان بطور کلی دارد؟
بهرام مدرسی: این اعتراضات را باید در ادامه "اعتراضات ده روزه دانشجویان" در سراسر کشور دید. در این اعتراضات

اعتراضات کارگری در دو هفته اخیر

صفحه ۴

تحولات در عراق برگزاری دو کنگره رحمان حسین زاده

نشده است. قضیه روشن است. آمریکا دنبال هژمونی طلبی جهانی خود، دنبال به خط کردن دنیا پشت سر خود، دنبال مطیع کردن اروپای هم پیمان در قبال سیاست های جهانی خود، دنبال تامین منافع منطقه ای

صفحه ۳

نگاهها به تحولات جامعه عراق دوخته شده است. رژیم عراق بطور کامل به درخواست های سازمان ملل گردن گذاشته و مدتی است که بازرسان تسلیحاتی این سازمان در عراق کار خود را از سر گرفته اند. اما خطر جنگ و ویرانی و کشتار از سر مردم عراق کم

خواستها و اعتراض معلمان
صفحه ۳

مراسم اعلام موجودیت سازمان آزادی زن
صفحه ۳

تجمع در مقابل زندان اوین
صفحه ۳

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱

آینده به ما تعلق دارد

جلوگیری کرد، تحکیم وحدتی‌ها هم در تمام این تجمعات سعیشان را کردند که "کار به جای باریک نکشد". در ۱۶ آذر اعتراضات به بیرون دانشگاه نیز گسترش یافت و رژیم را با هر دوجناحش غافلگیر کرد. شرکت زنان و دختران در این تظاهرات و جلوگیری از دستگیری جوانان توسط نیروهای رژیم جدا برجسته بود. توصیه ما در همان جریان تظاهراتی ده روزه دانشجویان این بود که باید مردم را با خود داشت و حلقه محاصره رژیم را شکاند. در همان اعتراضات چه در دانشگاه صنعتی و چه در تهران در جلسات متعددی دانشجویان آزادیخواه و سرنگونی طلب بر سر همین مسئله با تحکیمی‌ها و انجمنی‌ها در افتادند. به بیرون کشاندن تظاهراتی ۱۶ آذر را باید به حساب همین تیزهوشی و درایت این دوستان گذاشت. به این بیان تظاهراتی ۱۶ آذر دیگر فقط اعتراضات دانشجویی نبود، بلکه مردم را نیز در بر میگرفت. این جنگ قدرت است، یکطرفش هر دو جناح رژیم است و تمام دم و دستگاه سرکوش است و طرف دیگر آن مردم، جوانان، و زنانی که دیگر این رژیم سرکوب اسلامی را نمیخواهند. اعتراضات دانشجویی به تنهایی نمیتواند رژیم اسلامی را به زیر بکشد، اما میتواند فضای سیاسی جامعه را تحت تاثیر خود قرار دهد و دعوت عمومی برای به میدان آمدن بکند. این اتفاقی بود که در ۱۶ آذر افتاد. درسهای این دوره اعتراضات

را به نظر من باید در همین نکته دید. این دوره اعتراضات مهر چپ را بخود داشت. در کنار این فاکتور باید به حرکت هماهنگ فعالین چپ اشاره کرد. وجود شبکه وسیعی از فعالین دانشجویی چپ و کمونیست، ۱۶ آذر را آن کرده که دیدیم. باید این دستاوردها را حفظ کرد و گسترش داد. این گسترش از نظر من یعنی پیوستن و ارتباط با سازمان جوانان کمونیست. که این فعالین میتوانند با بدست گرفتن آن مبارزهای متحد و هدفمند را در سطحی سراسری و در ابعاد میلیونی جلو ببرند.

هفتگی: علی باقری مدیر کل سیاسی وزارت کشور ۱۹ آذر گفته که وزارت کشور و نیروی انتظامی قصد دارند که حضور "لباس شخصی" ها را در تجمعات کم رنگ کنند. اما در اعتراضات ۱۶ آذر و روزهای بعد از آن نیروی انتظامی نه تنها مانع حملات اوباش لباس شخصی نشدند بلکه همراه آنان به ضرب و شتم دانشجویان و مردم پرداختند. ارزیابی شما از اظهارات باقری و عملکرد دولت و نهادهای وابسته جناح دو خرداد در اتفاقات اخیر چیست؟

بهرام مدرسی: این تبلیغات از نظر من چهره واقعی رژیم است که زیر ضرب اعتراضات مردم قرار دارد. اینها سالهاست که به زور سرکوب و زنان سرکار هستند. چاقوکش داولطلبانه چاقو و قمماش را کنار نمیگذارند! این اظهارات باقری یک شانتاژ سیاسی است که هدفش دادن این تصویر کذائی است که فقط به "تهادهای

قانونی" مانند نیروی انتظامی تکیه دارند. اینها با اوباش لباس شخصی فقط تا آنجا مشکل دارند که مزاحم نیروهای خودشان بشوند و نه مردم معترض. در اعتراضات ۱۶ آذر همه بچشم خود دیدند که چگونه نیروی انتظامی، پلیس و نهاد قانونی دولت آقای خاتمی، نه تنها دست لباس شخصی را برای ضرب و شتم مردم باز گذاشته بودند بلکه خود نیز فعالانه در این ضرب و شتم شرکت داشتند. بنابراین عوامفریبی باقری فقط در خدمت توجیه سرکوبگری نیروی انتظامی دولتش است.

در رابطه با دو خردادی‌ها، اینها به انتهای خط رسیده‌اند. چند سال برای رژیم شان وقت خریدند ولی امروز دیگر حنایشان برای کسی رنگی ندارد. و توصیه من به بدنه تحکیم وحدت این است که تا دیر نشده است راهشان را از آنها جدا کنند. همراه تحکیم وحدت بودن شرط بندی روی اسب بازنده است.

هفتگی: در تظاهرات بیرون دانشگاه، مردم و دانشجویان ضمن شعارهای تند علیه خامنه‌ای و دیگر مقامات رژیم با پرتاب سنگ به طرف نیروهای سرکوبگر هر دو جناح و تف کردن به آنها به تهاجمشان جواب دادند. چه ارزیابی‌ای از این تظاهرات و عکس العمل مردم به نیروهای سرکوبگر رژیم دارید؟

بهرام مدرسی: خواست سرنگونی رژیم اسلامی و اعلام آمادگی برای به زیر کشیدن رژیم جمهوری اسلامی. این به نظر من معنی واقعی جواب مردم به اوباش رژیم بود. شعار "وای به روزی که مسلح شویم" که در این تظاهرات بارها

سر داده شد، همین را اعلام میکرد. همانطور که در جواب سوال اولتان گفتم، به بیرون کشاندن تظاهرات از محیط دانشگاه در ۱۶ آذر، کل جامعه را مخاطب قرار داد. اگر در سالن نهارخوری دانشگاه تهران باید با تحکیمی‌ها کش و قوس رفت، در خیابان انقلاب اما شعارها فریاد زده میشوند. اینجا دیگر بلندگو و اجازه سخنرانی در کار نیست. مردم حرف دلشان را میزنند و برای تحقق آن خود را از هر نظر آماده میکنند. مرگ بر جمهوری اسلامی حرف دل مردم است. این همان جنگ قدرتی است که قبلا به آن اشاره کردم. این روز با شعارها و درگیریهای یک قدم مردم را به جلو و رژیم را به عقب راند. این واقعیتی است که باید به آن اشاره کرد. امروز دیگر نمیتوان و نباید گذاشت که به قبل از ۱۶ آذر برمان گردانند. این با ۱۸ تیر متفاوت است. ۱۶ آذر نه فقط دانشجویان که بخشی از مردم هم سینه در سینه رژیم ایستادند و شعار دادند.

هفتگی: برای آزادی دستگیرشدگان اتفاقات اخیر شما چه رهنمودی دارید؟ اقدامات اساسی فوری برای پیشروی جوانان علیه جمهوری اسلامی از نظر سازمان جوانان کمونیست کدامند؟

بهرام مدرسی: باید خواهان آزادی بیقید و شرط تمام دستگیر شدگان شد. نباید اجازه داد حتی یک نفر را در بند نگذارند. باید حالیشان کرد که اگر یکی از ما را در زندان نگه دارند، فردا با نیروی بیشتری برواهایم گشت. باید همراه خانواده‌ها مدام جلوی در زندانها و ارگانهای رژیم حاضر بود و شعار آزادی زندانیان

سیاسی را داد. این حرکات باید همراه باشند با جلب حمایتی بین‌المللی از این عزیزان، اقدامی که همین امروز از طرف حزب کمونیست کارگری ایران و سازمان جوانان کمونیست در جریان است و بهمین جهت میخواهم اینجا از همه دوستان بخواهم که با ما تماس بگیرند و نام دستگیر شدگان و گزارشات اعتراضاتشان را در اختیار ما قرار دهند.

در رابطه با بخش دوم سؤالتان به نظر من در یک‌کلام باید رهبری کارآمد و هوشیار را تامین کرد. تا همین جا فعالین جنبش جوانان تیزهوشی و درایت بسیار بالایی را از خود نشان داده‌اند. تمام دستاوردهایی که در بالا به آنها اشاره کردم به یمن وجود شبکه وسیعی از فعالین چپ و کمونیست که در دانشگاهها و چه در محلات بوده است. این را باید حفظ کرد و گسترش داد. سازمان جوانان کمونیست متعلق به تک تک این عزیزان است. باید این سازمان را به دست بگیرند و از طریق آن در تدارک جنبشی به ابعاد میلیونی باشیم. دوره دوره آگاهی، اتحاد و تشکل است. هر ذره از دستاوردهایی که به دست آورده‌ایم را باید با نیروی اتحاد و تشکلان حفظ کنیم. بدون این سلاح در جنگ قدرتی که به آن اشاره کردم شانس زیادی نخواهیم داشت. اساسی‌ترین و حیاتی‌ترین اقدام از نظر من ارتباط با سازمان جوانان کمونیست است. من همه این دوستان را دعوت میکنم که دست در دست جوانان دیگری بگذارند که همین امروز در سازمان جوانان کمونیست متحد شده‌اند. آینده به ما تعلق دارد.

از صفحه ۱

شیخ کنفرانس برلین در تهران

این اتفاق نیفتاد. فعالین حزب ما و شمار دیگری از آزادیخواهان و انقلابیون و بازماندگان قربانیان اعدامهای جمهوری اسلامی در کنفرانس حضور یافتند و اجازه ندادند جانیان دیروز لباس اصلاح طلبی به تن کنند و برای حضار غریبشان "دموکراسی اسلامی" بهم بیافند. فریاد مرگ بر جمهوری اسلامی و آزادی برابری سالن کنفرانس را بلرزه درآورد و آقایان دست از پا درازتر به تهران برگشتند. از آنروز هرگاه زمین زیر پای رژیم داغ شده و جناحها بجان هم افتاده‌اند نام کنفرانس برلین نیز بمیان کشیده شده است. هر وقت یک جناح دیگری را به نادیده گرفتن مصالح نظام متهم میکند، هر وقت مردم به تعرض جدیدی دست میزنند، هر گاه شعارها بر علیه جمهوری اسلامی تند میشود، هرگاه

یعنی همان "کسانی که کابوس کنفرانس برلین را بوجود آوردند"، بجلو صحنه رانده شده‌اند.

حتی میزبانان آلمانی کنفرانس، بنیاد هایتیش بل، دست از "گفتگوی تمدنها" شسته‌اند و امروز از مینا احدی، یکی از کادریهای حزب ما، مسئول کمپین بین‌المللی علیه سنگسار، و یکی از چهره‌های سرشناسی که کابوس کنفرانس برلین را برای رژیم بوجود آورد، دعوت میکنند تا در مورد سنگسار سخنرانی کند.

وحشت حضرات کاملا بجاست. خاکریز دوخرداد فرو ریخته و "برلینینها" تا قلب تهران پیشروی کرده‌اند.

ما در برلین گفتیم که تاریخ جنایات رژیم از دوخرداد ۱۳۷۶ شروع نمیشود. گفتیم پاسدارولترهای دوخردادی امروز همان سرکوبگران و جلاخان جنبش شورائی کارگران و جنبش مردم در کردستان و جنبش

دانشجویی هستند که امروز از بدحادثه دموکراسی پناه شده‌اند. گفتیم جناح "اصلاح طلب" و جناح راست دیوال لازم و ملزوم نظام قرون وسطایی جمهوری اسلامی هستند، گفتیم حکومت مذهبی با آزادی سرنگونی این نظام پیش شرط هر نوع ارتقا و بهبود در وضعیت زندگی مردم ایران است، و امروز این حقایق بر همه معلوم شده است. شیخ کنفرانس برلین از این حقایق سر بلند میکند.

در دل مبارزات دانشجویی و در همین سه هفته اخیر ما یکبار دیگر شاهد نقش مکمل دوجناح در مقابله با مردم هستیم. از رهبران تحکیم وحدت تا دو خردادی‌های مجلس

همصدا با مقامات انتظامی و رهبران جناح راست مدام به دانشجویان هشدار میدهند که پا را از چارچوب قانون فراتر نگذارند، بین طرح خواسته‌های قانونی و چالشهایی که صورت غیرقانونی میگیرد تفکیک قائل شوند" و از افرادی که "با ظاهر دانشجویی قصد رادیکال کردن فضا را دارند" فاصله بگیرند. خودشان قوت قلب میدهند که دانشجویان هویت دینی دارند و به حرف "افراطیون و تندروها" گوش نمیدهند. اما حتی خودشان هم خوب میدانند که دیر شده است، حالا دیگر نوبت افراطیون و تندروها و فضای رادیکال نه تنها در دانشگاهها بلکه در سراسر ایران است. ما همان سه سال قبل گفتیم که از برلین تا تهران راهی نیست.

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

از صفحه ۱

تحولات در عراق

خود، به ایجاد تغییری معین در نظام سیاسی عراق نیازمند است. صحنه عملی کشمکش، عراق انتخاب شده است، اما موضوعات پایهای تر و تسویه حسابهای اساسی تر فیمابین قدرتهای بزرگ جهانی و مربوط به آرایش سیاسی دنیای کنونی و خاورمیانه دارد حل و فصل میشود. بوش پسر، نقشه ناتمام بوش پدر بجامانده از جنگ خلیج سال ۱۹۹۱ را پیگیری میکند. بر خلاف پروپاگاندا پنتاگون و رسانههای غربی نوکر و اپوزیسیون بورژوا غشیرتی حلقه بگوش آمریکا و غرب، آنچه در عراق اتفاق می افتد، سرسوزنی به تخفیف مصائب جامعه و مردم عراق از دست رژیم سفاک صدام حسین مربوط نیست. حامیان رژیم فاشیست بعث، تامین کنندگان سلاحهای کشتار جمعی این رژیم، جزو معماران و صحنه سازان سرنوشت سخت و دردناکی بوده اند که در طول حاکمیت سیاه بعث و در یک دهه اخیر بر مردم عراق تحمیل شده است. خیمه شب بازی از بین بردن "سلاحهای کشتار جمعی" و مقابله با "دیکتاتوری صدام" توسط دارندگان اصلی سلاحهای کشتار جمعی و برپادارندگان و حامیان سیاهترین دولتهای دیکتاتور جهان، بهائانای در خدمت اهداف ضد انسانی آمریکا و تحمیل آلترناتیوی است که جز مصائب بیشتر چیزی برای مردم عراق در بر ندارد.

کنگره اپوزیسیون بورژوازی عراق

آمریکا و بریتانیا در کنار دخالتهای نظامی و پیشبرد طرحهای سیاسی خود در عراق، بار دیگر و این بار با تدارکی گسترده تر، جریانات دست راستی و ارتجاعی اپوزیسیون را به "کنگره ای در لندن" فراخواندند. این کنگره قرار است در روزهای آتی برگزار شود. صرف نظر از تبلیغات طرفین، موضوع این کنگره، دیکته کردن طرح و برنامه آمریکا و بریتانیا به این جریانات است. همزمان اعلام اختصاص بودجه ۹۲ میلیون دلاری به منظور "تجهیز نظامی و آموزش گروههای مخالف" از جانب جرج بوش به "اپوزیسیون دمکراتیک عراق" معنایی جز پرداختن حقالزحمه اجرای طرحهای آمریکا و بریتانیا توسط این جریانات نیست.

مردم عراق ماهیت سیاه و ارتجاعی نیروهای شرکت کننده در "کنگره لندن" را میشناسند. افق و سیاست و برنامه و نقشهای که برای آینده عراق دارند، تفاوت ماهوی با آنچه رژیم بعث در ۳۰ سال حاکمیت خود در عراق پیاده کرده است،

ندارد. صرف نظر از باندهای خرد و ریز دست ساز سیای آمریکا و سرکردگان سابق ارتش بعث، احزاب اصلی ناسیونالیسم عرب، ناسیونالیسم کرد و مجلس اعلائی اسلامی وابسته به جمهوری اسلامی، در انطباق با آنچه آمریکا میخواهد، قرار است در این کنگره "حاکمیت آتی" عراق را تعیین کنند. جریانات ناسیونالیست عرب که در این کنگره شرکت میکنند، به سهم خود دورانی مستقیمی در تحکیم حاکمیت بعث نقش ایفا کرده اند. نظامیان سابق بعث جنایتکارانی مشابه نزار خزرجی با پروندهای سنگین از جنایت و کشتار و بمبارانهای شیمیایی و پاکسازی قومی و نسل کشی، این بار در لباس جدید و با همان دستور کار سرکوب مردم، قرار است به صحنه بازگردند. دو حزب اصلی ناسیونالیست کرد، اتحادیه میهنی و حزب دمکرات کردستان عراق، طی حاکمیت بعث با پلاتفرم اتونومی، دنبال شریک شدن در قدرت با رژیم فاشیست بعث بوده و در دوره های معین با آن ساختند و چندسال حاکمیت مشترک علیه مردم کردستان اعمال کردند. طالبانی و بارزانی بارها مجیزگوی جنایتکاری چون صدام بوده اند. ماهیت مجلس اعلائی اسلامی وابسته به جمهوری اسلامی دیگر نیازی به توضیح ندارد. ملقمهای از چنین نیروهای ارتجاعی چیزی جز سیاهی و تباهی بیشتر را برای مردم به ارمغان نمی آورند.

اما میتواند این تنها سناریو و آینده محتوم برای جامعه و مردم عراق نباشد. به میدان آوردن مردم و شکل دادن به جنبش

اعتراضی متفاوت میتواند به آینده ای امیدوار و به نفع مردم تمام شود. این تماما کار کمونیسم کارگری و حزب کمونیست کارگری عراق است.

کنگره حزب کمونیست کارگری عراق

تقریباً همزمان با فراخوانده شدن سران نیروهای مترجع ملی و اسلامی و ارتشیان سابق بعث به مضحکه "کنگره اپوزیسیون عراق" در لندن، کنگره دوم حزب کمونیست کارگری عراق در میان مردم در کردستان عراق قرار است برگزار شود. این کنگره جنبش و جریانانی است که در یکدهه گذشته پرچم آزادیخواهی و برابری طلبی و پرچم پایان دادن به محاصره اقتصادی و دخالتهای آمریکا و پرچم پایان دادن به حاکمیت سیاه بعث را برافراشته است. این کنگره حزبی است که صف سیاسی متمایزی را علیه ناسیونالیسم و اسلام و در دفاع از حرمت انسان گشوده است. در مقابل کنگره ارتجاع، کنگره حزب کمونیست کارگری میروند تا صدای آزادیخواهان مردم را نمایندگی کند، ادعای نامهای کمونیسم کارگری را علیه دولت بعث فاشیست، علیه دخالت آمریکا و غرب و علیه حاکمیت دهساله ناسیونالیسم کرد و علیه اپوزیسیون بورژوا غشیرتی صادر کند. این کنگره در بطن اوضاع متحول عراق و منطقه در تعیین خط مشی شفاف در راستای آینده ای امیدوار به نفع مردم، وظیفه خطیری را بر دوش دارد.

صف ارتجاع و صف آزادیخواهی تماما از هم جدا هستند. سعادت و خوشبختی مردم عراق در گرو انتخاب صف آزادیخواهی، صف انسانیت و صف کمونیسم کارگری است.

معلمان اعلام کردند

که حقوق کمتر از ۲۵۰,۰۰۰

تومان را نخواهند پذیرفت

اعتراض معلمان برای عملی ساختن خواسته هایشان ادامه دارد. معلمان برای پیگیری خواسته ها و مطالباتشان روز ۲۲ آذر را بعنوان روز تجمع اعتراضی در تهران تعیین کرده اند. در اطلاعیه معلمان که هفته گذشته در تهران و شهرستانها پخش شد، مهلتی یک هفته ای برای پاسخ به خواسته هایشان تعیین گردیده و اعلام شده است که در صورت عدم پاسخ به خواسته هایشان در روز جمعه ۲۲ آذر (۱۳ دسامبر) دست به تجمع اعتراضی خواهند زد. بدنبال این فراخوان دبیر خانه معلمان از هفته قبل دستگیر شده ست. معلمان تصمیم دارند علیرغم مخالفت وزارت کشور تجمع اعتراضی خود را در تاریخ تعیین شده یعنی ساعت ۱۰ صبح جمعه زیر پل حافظ برگزار کنند.

رئوس خواسته های معلمان بشرح زیر است:

۱- افزایش دریافتی معلمان. حقوق معلم نباید زیر خط فقر و کمتر از ۲۵۰ هزار تومان باشد
۲- تامین تسهیلات لازم برای بهبود وضعیت مسکن معلمان. تامین مسکن برای همه معلمان از طریق در

اختیار گذاشتن خانه های مناسب و ارزان قیمت استیجاری با حق تملک پس از برابر شدن اجاره های پرداختی با قیمت اولیه خانه ها
۳- بیمه درمانی مناسب
۴- رسیدگی به حقوق بازنشستگان و ترمیم حق بازنشستگی
۵- ایجاد شرایط و تسهیلات لازم برای اشتغال فرزندان معلمان
۶- رفع هرگونه تبعیض در پرداخت بن های پرداختی به معلمان، بن های پرداختی باید از ۲۰ هزار تومان به ۲۰۰ هزار تومان افزایش یابد و هر دو ماه یکبار به آنان پرداخت گردد
۷- حق تشکل
۸- امنیت شغلی برای همه معلمان

حزب کمونیست کارگری قاطعانه از اعتراضات و مطالبات برحق معلمان پشتیبانی میکند و از همه کارگران، دانشجویان، زنان و جوانان آزادیخواه میخواهد که از مطالبات معلمان پشتیبانی کنند و در صورت برگزاری این تجمع با تمام قوا در آن شرکت کنند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۱ آذر ۱۳۸۱-۱۲ دسامبر ۲۰۰۲

تجمع در مقابل زندان اوین برای آزادی دستگیرشدگان اعتراضات اخیر

نیروهای انتظامی

تعدادی از تجمع کنندگان را دستگیر کردند

مردم آزادیخواه! دانشجویان مبارز: مبارزه برای آزادی دستگیرشدگان و کلیه زندانیان سیاسی بخش مهمی از مبارزه برای آزادی و علیه حفقان است. تلاش برای آزادی دستگیرشدگان و عقب راندن رژیم در ارتقای مبارزات آزادیخواهان شما نقش قابل توجهی دارد. به اشکال مختلف برای آزادی دوستان دستگیرشده اعتراض کنید و در جمعیتاتی که از طرف خانواده های دستگیرشدگان شکل میگیرد با تمام قوا شرکت کنید.

در شب های ۱۹ و ۲۰ آذرماه خانواده دانشجویان و افراد دستگیر شده در اعتراضات اخیر دانشجویان در تهران در ساعت ۱۰/۵ شب در مقابل زندان اوین دست به تجمعی اعتراضی زده و خواهان آزادی فوری وابستگان خود شدند. این حرکت اعتراضی دو ساعت به طول انجامید و طی آن تجمع کنندگان بر روی خواسته های خود پافشاری کردند. سرانجام در ساعت ۱۲ شب نیروهای انتظامی وارد عمل شده و تعدادی از آنها را دستگیر کردند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۱ آذرماه ۸۱-۱۲ دسامبر ۲۰۰۲

مراسم اعلام موجودیت

سازمان آزادی زن

شنبه ۱۴ دسامبر، لندن، ساعت ۲ بعدازظهر

سخنرانان: آذر ماجدی، مینا احدی

* نمایش فیلم تظاهرات زنان

در ۸ مارس ۱۹۷۹ در تهران

* پرسش و پاسخ

آدرس:

The meeting room

The Manor House

316 Green Lanes

London N4

Email: azarmajedi@yahoo.com

Tel: +44 7789801250

اعتراضات کارگری در دو هفته اخیر

شهلا دانشفر

در ماههای اخیر اعتراضات کارگران برای گرفتن دستمزدهای پرداخت نشده و علیه بیکاری و نیز برای بهبود شرایط کار و خواستهای دیگر گسترش بیشتری یافته است. در اینجا به اعتراضات و مبارزات کارگری که طی دو هفته اخیر بوقوع پیوسته مروری میکنیم.

* حرکت اعتراضی حدود ۷۰۰ کارگر از شرکتهای مختلف وابسته به بنیاد مستضعفان در روز ۱۶ آذر: کارگران با مناسب دیدن فرصت برای بروز اعتراضشان در این روز و علیرغم اینکه وزارت کشور قبلا با تجمع اعتراضی کارگران در مقابل تامین اجتماعی مخالفت کرده بود، در مقابل ساختمان اداره کار در تهران دست به تجمع اعتراضی زدند. جمع شدن ۷۰۰ کارگر از کارخانه های مختلف نمونه قابل توجهی از پختگی و توان بالای سازماندهی این حرکت اعتراضی از سوی رهبران اعتراضات جاری کارگران را به نمایش گذاشت. در این حرکت اعتراضی مردم در محل به حمایت از کارگران پرداخته و به تجمع اعتراضی آنان پیوستند. از همان آغاز نیروهای انتظامی در محل مستقر شدند و با مشاهده حمایت مردم از کارگران به صف آهنی حمله ور شدند. اما در مقابل حمله نیروهای انتظامی کارگران به دفاع از خود برخاسته و با آنان درگیر شدند. کارگران به شکستن شیشه های محل پرداخته و خواهان پاسخگویی مسئولین امر به خواستها و مطالباتشان گردیدند.

* از اوایل آذر ماه بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران مجتمع دوچرخه سازی قوچان در اعتراض به تصمیم مدیریت مبنی بر اخراج آنها، کار خود را تعطیل کرده و در محل کارخانه دست به تحصن زده اند. کارگران اعلام داشته اند که در صورت تحقق نیافتن خواستهایشان در روزهای آینده به همراه خانواده

در روزهای آینده به همراه خانواده

رادیو انترناسیونال

۴۱ متر - ۷۴۹۰ کیلو هرتز

۹ تا ۹:۴۵ شب بوقت تهران

به دیگران اطلاع بدهید

radio7520@yahoo.com

Tel: 0044 7714611099

اطلاعات و پیامگیر رادیو:

0046 8 659 0755

رادیو انترناسیونال روی اینترنت

www.radio-international.org

برای یک دنیای بهتر

برنامه تلویزیونی علی جوادی

از طریق ماهواره در تلویزیون 'کانال ۱'

سه شنبه ها، ۶:۳۰ شب بوقت تهران

اعتراض به عدم دریافت حقوق ۵ ماه خود در محل تشکیلات خانه کارگر مازندران به تجمعی اعتراضی دست زدند.

* روز سوم آذر جمعی از کارگران کارخانه لوله سازی خوزستان برای چندمین بار متوالی در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهایشان تجمعی اعتراضی برپا کرده و بر روی مطالبات خود پافشردند. حدود ۸۰۰ نفر از کارگران لوله سازی خوزستان مدت هشت ماه است که حقوقی دریافت نکرده اند و در بلاتکلیفی بسر میبرند.

این گوشه ای از حرکات و اعتراضات کارگری در روزهای اخیر است. مسلم است که امروز شرایط بیش از هر وقت به نفع اعتراضات کارگری و جلب حمایت وسیع توده ای تغییر کرده است. طبقه کارگر نیز در متن این شرایط میتواند بیش از پیش سازمان یابد و قدرتش را نشان دهد. شرایط امروز طوری است که دامنه اعتراضات توده ای بیش از هر وقت وسعت یافته و جامعه حالتی انفجاری بخود گرفته است، و وضعیت رژیم بشدت بهم ریخته و روحیه تعرضی جامعه بالاست و حمله رژیم به صف اعتراض مردم با پاسخ مردم

شرکت اصلی (البرز غربی) علیه اخراج خود دست به تجمعی اعتراضی زدند. کارگران این شرکت قبلا نیز در این رابطه دست به حرکتی اعتراضی زده و از سوی خاتمی به آنها وعده رسیدگی به کارشان داده شده بود. همچنین در همین روز کارگران و کارکنان شهرداری اروند کنار آبادان با جمع آوری طوماری اعتراضی به عدم پرداخت دستمزدهایشان دست به اعتراض زدند. ۴۰۰ تن از کارگران چینی سازی گیلان نیز در این روز در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهایشان و نیز علیه اخراج دست به تجمعی

* در هفته اول آذر ماه بیش از ۱۵۰ کارگر کارخانه نساجی طبرستان قائم شهر به خاطر بلاتکلیفی و

از صفحه ۱ عبور از "خط قرمز"

فریاد زده میشود. اما این فاز جدید از مبارزه مردم به شعار علیه خامنه ای محدود نمیشود. آنچه که در تظاهرات دانشجویان خودنمایی کرد حاکی از چپ شدن اعتراضات و رادیکال بودن خواسته ها بود. اینبار انگار خاتمی از فضای ایران محو شده بود، حتی طرفداران وی در دانشگاهها عکسهایش را قایم کردند. دفتر تحکیم وحدت برای اینکه بتواند در دانشگاهها حضورش را حفظ کند مجبور به تکرار شعار چپها یعنی "زندانی سیاسی باید آزاد گردد" شد. شعار آزادی برابری برای دومین بار در دور اخیر اعتراضات دانشجویی جایگاه ویژه ای پیدا کرد. فقط همین موارد تاکید میکنند که حرکت های اخیر دانشجویان و تظاهرات مردم علاوه بر اینکه سمبل جمهوری اسلامی را هدف قرار داد، تصویری از اهداف آزادیخواهانه و چپ جنبش سرنگونی را بلست میدهد.

و بالاخره به یک نشانه دیگر از موقعیت جنبش سرنگونی و قدرت آن باید اشاره کرد. از داخل خود حکومت اعتراض و انتقاد به خامنه ای شروع شده است. دو نمونه آن در هفته اخیر یکی انتقاد مزروعی در مجلس بود که به دعوا و کشمکش انجامید و دوم نامه سرکشاده قاسم شعله سعیدی به خامنه ای است. این موارد بلافاصله اذهان را تا حدی به دوران آخر رژیم شاه متوجه میکنند که امثال بنی احمد بطور علنی به انتقاد از شاه میپرداخت، کاری که قبلا از آن ممکن نبود. قدرت جنبش سرنگونی و وضعیت داغان رژیم به جایی رسیده که عناصر دو خردادی بطور علنی و مستقیم سراغ خامنه ای میروند. آنچه باعث میشود که کسانی از داخل حکومت به این "جسارت" دست بزنند، فقط این نیست که میخوانند حسابشان را نزد مردم از کل حکومت جدا کنند، بلکه اساسا اقتدر جمهوری اسلامی و رهبر آن نزد مردم بی آبرو است و خطر

معترض مواجه میشود. اعتراضات کارگری در متن چنین شرایطی جایگاه و اهمیت سیاسی بیشتری می یابد. در چنین شرایطی گسترش اعتراضات کارگری فشار بیشتری بر کرده این رژیم وارد کرده و وزنه به میدان آمدن طبقه کارگر را در کوبیدن مهر خود بر اوضاع و احوال سیاسی کنونی سنگین و سنگین تر میکند. این وظیفه کارگران کمونیست است که در این شرایط افق روشنی از مبارزه در مقابل کارگر و جنبش اعتراضی کارگری قرار دهند.

در خاتمه اشاره به فاکتور نزدیک شدن به پایان سال و بالا گرفتن جنب و جوش در محیط های کارگری در این موقع از سال لازم و ضروری است. سنتا در پایان هر سال و با نزدیک شدن به موعد تعیین حداقل میزان دستمزد سراسری کارگران برای سال آتی، اعتراض بر سر خواست افزایش دستمزدها بالا میگردد. امسال کارگران در شرایطی مناسبتر و در توازن قوای بهتری به استقبال این مبارزات میروند. در نتیجه بیش بینی اینکه وارد دوره ای از مبارزات فشرده تر و تعرضی تری کارگران در این دوره باشیم دور از انتظار نخواهد بود. باید فرصت را دریافت.

سرنگونی رژیمشان را بشدت احساس میکنند که چاره نهای را در این دیده اند که خامنه ای را هم بطور انتقادی مخاطب قرار دهند تا بلکه برای شکاف و دعوای جناحها فکری بکنند.

این نشانه ها پرورشنی از وضعیت حساسی خیر میدهند که اساس آن رو در روی مردم با رژیم بر سر سرنگونی مبنای آنرا تشکیل میدهد، وضعیتی که دارد به مراحل نهایی تعیین تکلیف نزدیک میشود و باید برای آن آماده شد. اگرچه رژیم جمهوری اسلامی هنوز ظرفیت سرکوب و اعمال وحشیگری را دارد، اما قابل افسار زدن و کنترل کردن است. این در گرو تشکل و اتحاد اقشار مختلف مردم و کسب آمادگی برای این رو در روی است. در این میان نقش طبقه کارگر برای ایفای نقش دورانسان بر تحولات آتی ایران بسیار تعیین کننده است. همچنانکه طبقه کارگر در انقلاب ۵۷ پشت رژیم شاه را شکست، اینبار نیز طبقه کارگری که اگر متشکل و متحد شده باشد، میتواند با قدرت خود و با اتکا به نقشی که در تولید در جامعه ایفا میکند، همراه طیف عظیم زنان و جوانانی که برای سرنگونی جمهوری اسلامی عزمشان را جزم کرده اند، نقش اساسی ایفا کند. در اوضاع متحولی که در پیش است، کارگران باید در سیاست دخالت کنند. و این در درجه اول مستلزم پاسخ دادن به معضل اساسی امروز کارگران، یعنی مساله تشکل است. کارگران باید دست بکار ساختن تشکل های توده ای خود و شوراهایشان بشوند. و بالاخره باید به اهمیت پیوستن کارگران، زنان، جوانان و مردم آزادیخواه به حزب کمونیست کارگری ایران تاکید کنیم. این حزب تنها حزبی است که برای رهایی انسان از بردگی مزدی و تبعیض و نابرابری و برای برگرداندن حرمت و اختیار به انسانها مبارزه میکند. تنها حزبی است که به رفاه و شادی و آزادی و برابری انسانها حساس است و برای برپائی جامعه ای شایسته انسان میجنگد. باید به این حزب پیوست تا مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی به سرانجامی برسد که خواست و آرمان میلیونها مردم آزادیخواه است.